

[Landbrugsministeren.]

forslag, der er affattet i overensstemmelse med den hidtidige lovgivning på dette område.

Med disse ord skal jeg anbefale dette lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Tholstrup* til landbrugsministeren.

På hvilket tidspunkt er der fremsat ønsker om en import af 300 000 t foderkorn, hvilke ansvarlige landbrugsorganisationer og personer går ind for en sådan import, og hvilke beregninger ligger til grund for en sådan import?

Tholstrup: Motiveringen for mit spørgsmål er den, at den højtærede landbrugsminister, til trods for at „Andelsbladet“ den 23. december 1948 gav den oplysning, at vi har brug for i år, stadig fremsætter den udtalelse, at der er øvet et pres fra landbrugsorganisationerne om at købe 300 000 t korn. Der er det mærkelige ved det, at det er det samme tal som i fjor efter misvæksten i 1947.

Det er derfor jeg spørger, hvilke beregninger der ligger til grund for disse ønsker, for man skulle da tro, at et høstresultat, som i år er 19 mill. afgrødeenheder større end i fjor og 2 mill. større end i krigsårene, har en væsentlig indflydelse på størrelsen af importønsket, som i dette tilfælde gælder en forøgelse på 3 mill. afgrødeenheder.

Jeg har før spurgt, hvorledes dette beregnes, uden at få svar, og jeg synes, det er ganske forkert med et sådant hemmelighedskræmmeri; det vil tjene både landbrugets og hele samfundets interesse, om man i langt højere grad lader offentligheden få lejlighed til at kende den slags beregninger. Tællinger og produktionstal viser, at vi, til trods for at høsten ligger over middel og med en import af rundt regnet 300 000 t oliekgær og et par hundred tusind tons korn, alligevel mener at komme i underskud, hvis vi ikke får yderligere import. Først i 40erne klarede vi at skaffe foder til større besætninger end dem, vi har i dag, uden import af hverken oliekgær eller korn.

Kreaturtællingerne i juni måned i de sidste fem krigsår, hvor vi altså ingen foder-

reserver og kunstgødningsreserver havde at tære på, viser, at vi gennemsnitlig havde 3 087 000 kreaturer, medens vi i juni 1948 havde 2 831 000 kreaturer eller 256 000 færre. Hesteantallet er reduceret fra gennemsnitlig 600 000 til 574 000, og svineholdet er reduceret fra 1 767 000 til 1 462 000 og er altså 305 000 mindre. I det sidste halve år har disse tal været ude for visse forskydninger. Således er kreaturbesætningerne og hestene gået yderligere tilbage, medens svinene er gået 177 000 frem; men vi har alligevel færre kreaturer end dengang til at æde en større høst plus en ikke ubetydelig import. Det er sikkert en stor overraskelse for folk i almindelighed, at kreaturbesætningerne nu viser tilbagegang igen, og det er en stor overraskelse, at svinetællingerne ikke viser større fremgang, end de gør; det er derfor jeg mener, at denne tilbagegang på det ene område og en betydelig langsommere vækst på det andet område, end der var regnet med, må have nogen indflydelse på de beregninger, der bliver gjort fra landbrugsorganisationernes side.

Det vil være af betydning at få disse forhold frem, således at prisfaldet på korn ude i verden, hvor man har frie børser, også slår igennem herhjemme, hvor landbrugsministeriets gentagne gange fremsatte krav om supplement af vore beholdninger virker altfor stimulerende på kornprisen. Det er denne jeg ønsker ned på linie med den pris, vore konkurrenter på verdensmarkedet skal basere deres fedevareproduktion på. Jeg er nok klar over, at den højtærede landbrugsminister i og for sig har de samme ønsker som jeg med hensyn til at få prisen på foderkorn ned, men så længe vi har centralkøb med altfor store omkostninger, virker dette jo modsat; der er ingen konkurrence, og navnlig er centralkøbene hidtil næsten altid gået ud på køb af forhåndenværende varepartier til relativt højere priser end varer på senere levering.

Hvis man overlod til den private og kooperative foderstofhandel selv at foretage disse indkøb i forhold til efterspørgslen, er det jo meget muligt, at varer på senere levering ville blive foretrukket, nemlig i kraft af at de er væsentligt billigere. Således noterer Winnipeg-børsen i lørdags små 24 kr. for 100 kg byg her i foråret, medens prisen for byg af næste høst ligger på godt 21 kr., hvortil kommer fragten hjem til Danmark. Den landmand, som i dag gemmer sit korn til efter høst, vil måske så foretrække at sælge dette og